

Concepte : Danys i lesions per imprudència

Rotlle núm. 22/06

Causa núm. 204-3/04

Sentència núm. 29-06

Ponent M.I. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL

S E N T È N C I A

Magistrats M.I. Srs.

Josep Maria PIJUAN CANADELL

Marie CONTE

Yves PICOD

Andorra la Vella, a vint-i-sis d'octubre de dos mil sis.

En el recurs d'apel·lació interposat pel Lletrat Lluís R.V. en defensa i representació de Marc F.G. contra la sentència de data 12 de maig de 2006 dictada pel M. Iltre. Tribunal de Corts en la Causa i Rotlle de referència, per una contravenció penal de danys i lesions per imprudència. Sent part recorreguda el Ministeri fiscal i la lletrada Meritxell V.T. en defensa i representació de Francesc Xavier F.C.. Els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent el M. Iltre. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el Tribunal de Corts dictà sentència de data 12 de maig de 2006, amb la següent part dispositiva : "FALLEM: que constatem la retirada de l'acusació particular per les contravencions penals de danys inicialment reprotxades a Francesc Xavier F.C.

Constatem la prescripció de l'acció penal per la contravenció penal de lesions per imprudència que podia ésser imputada a Francesc Xavier F.C..

Que per tant hem d'absoldre i absolem Francesc Xavier F.C., declarant-se d'ofici les despeses processals causades."

II.-RESULTANT: Que la sentència es recolza en els següents fets que declara provats en el seu primer Resultant: "que són fets provats que el 27 de juny de 2001, vers les 15 hores, el processat Francesc Xavier F.C., nascut el 25 de febrer de 1975, de nacionalitat andorrana i condemnat per sentència d'aquest Tribunal de data 1 de juliol de 1992 pel delictes major de robatori i de 1 de desembre de 1995 per delictes major de parricidi i ordenança en data 13 d'octubre de 2000 pel delictes menor de conducció de vehicle sota la influència de begudes alcohòliques, circulava al voltant del seu vehicle Fiat Punto, matrícula AND-C0837 i assegurat a la Companyia A. per la carretera general núm. 1 en direcció de Santa Coloma, quan a l'entrada de la parròquia de Sant Julià de Lòria, a alçada d'un semàfor radicat a la cruïlla amb Fontaneda que es trobava en posició de vermell, no s'adonà per raó d'una distracció passatgera, que el vehicle Opel Astra que el precedia, matrícula (E) L-5530-AH, conduït per Marc F.G. i propietat de Maria Victòria G.G., es trobava parat, el colpí per darrera i el projectà contra el vehicle Volkswagen Golf del davant, matrícula (E) L-6697-DF, propietat i conduït per Maria Àngels R.C..

En aquest accident, Marc F.G., patí lesions que necessitaren un temps de 6 mesos per consolidar.

Els vehicle Opel i Volkswagen necessitaren respectivament treballs de reparació d'un import de 2.695'78 euros i de 510'45 Euros."

III.-RESULTANT: que la representació processal de l'Acusació particular constituïda pel Sr. Marc F.G. ha formulat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència, recurs que fonamenta en un sol motiu que és l'error en l'apreciació de la prova per part del Tribunal de Corts per no haver tingut en compte que l'acusat Sr. Francesc Xavier F.C. circulava en zona d'entrada a nucli urbà, aproximant-se a un semàfor que estava en vermell davant del que hi havia vehicles aturats, entre ells el de l'apel·lant Sr. Marc F.G., que en el tram en que es produí l'accident hi ha tres passos de vianants, que anava distret, observant la Volta ciclista i que, a més a més, no duia la velocitat adequada ateses les circumstàncies assenyalades, segons s'al·lega en l'escrit del recurs. Per tot això, considera que no és correcta la conclusió a que arriba el Tribunal de Corts de que l'acusat va incórrer en una "simple manca d'atenció passatgera", al contrari, el Sr. Francesc Xavier F.C. va ometre les precaucions més elementals i, per tant, la seva conducta no pot ser qualificada com a imprudència lleu sinó greu i, com a tal, constitutiva del delictes menor de lesions per imprudència de l'article 117.2 del nou Codi Penal.

Demana la part apel·lant que es revoqui la sentència apel·lada i es condemni al Sr. Xavier Figuerola Coll com a autor d'un delictes menor de lesions per imprudència de l'article 117.2 del Codi Penal, a la pena d'un mes d'arrest, privació del permís de conduir durant un mes i una multa de 900,00.-€ i que en concepte de responsabilitat civil, es condemni al mateix, solidàriament amb la companyia A., a indemnitzar al Sr. Marc F.G. en les quantitats que reclamà davant del Tribunal de Corts i que descriu en el SUPPLICO de l'escrit del recurs.

IV.-RESULTANT: que en el present recurs han comparegut com a parts apel·lades el Ministeri Fiscal i

la representació processal de l'acusat Sr. Francesc Xavier F.C. i de la responsable civil Companyia d'Assegurances A., oposant-se ambdues parts al recurs i demanant la confirmació de la sentència apel·lada.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Fonamentat el recurs en el motiu de l'error en la valoració de la prova, hem de recordar, com ja tenen declarat reiteradament els nostres Tribunals, que el recurs d'apel·lació permet al Tribunal *ad quem* a revisar la valoració de la prova feta pel òrgan judicial d'instància però que, d'acord amb els principis d'immediació, publicitat i contradicció, rectors del judici oral, aquesta facultat ha d'exercir-se amb mesura i tan sols en aquells supòsits en que l'error en l'apreciació de la prova és ben evident, i així en resulta de les proves documentals o dels informes pericials que el Tribunal *ad quem* pot també apreciar per sí mateix, però no en aquells altres supòsits en que la prova practicada es limita a les declaracions dels implicats, denunciant i denunciats, àdhuc dels testimonis, per quina valoració té una absoluta importància el principi d'immediació. D'acord amb aquest principi, reconegut en l'article 160 del Codi de Procediment Penal, el Tribunal, avaluant segons la seva consciència les proves practicades, les raons exposades per l'acusació i la defensa i les manifestacions dels encausats, dictarà sentència.

En el cas d'autes, atesa la prova practicada en l'acte del judici oral, s'ha de concloure que la conclusió del Tribunal de Corts es correcta i ajustada al resultat de dita prova, doncs tan sols consta acreditat que hi hagué una topada pel darrera per part del vehicle conduït per l'acusat Sr. Francesc Xavier F.C. contra el vehicle que el precedia, conduït pel Sr. Marc F.G., i que aquesta col·lisió fou deguda a una distracció momentània de l'esmentat acusat. No s'ha acreditat cap dels altres extrems que s'al·leguen en l'escrit del recurs per fonamentar la pretesa negligència greu de l'acusat, ja que ni tant sols s'han constatat les característiques de la zona viària on es produí l'accident ni, molt menys, que la velocitat a que circulava el vehicle conduït per

l'acusat fos inadequada ateses aquelles característiques. Per això, hem de concloure, com encertadament ha fet el Tribunal de Corts, que la distracció de l'acusat no pot excedir l'àmbit de la imprudència lleu i, en conseqüència, els fets han de merèixer la qualificació penal de contravenció penal de lesions per imprudència lleu de l'article 447 del nou Codi Penal i no la de delictes menors de lesions per imprudència de l'article 117.1 y 4 del mateix Codi.

En l'anterior Codi Penal es tipificaven les infraccions criminals de lesions per imprudència en atenció al temps de curació de les lesions, abstracció feta de la gravetat de la imprudència del qui era causant de les lesions. El Codi Penal abandona el criteri exclusiu del resultat i introdueix un nou criteri, molt més ajustat al principi de culpabilitat, quin és el de la distinció entre la imprudència greu i la imprudència lleu, i en el seu article 117 castiga com a delictes les lesions causades per imprudència greu, mentre que en l'article 477 castiga com a contravenció penal les lesions causades per imprudència lleu. Aquesta tipificació de la imprudència en atenció exclusivament al resultat i no a la graduació de la negligència dona lloc a que en la Jurisprudència més recent del Tribunal Penal del Principat rarament s'hi trobin referències a la distinció entre la imprudència greu i la imprudència lleu. En la sentència del Tribunal de Corts dictada en la Causa 181-2/95 es diu que "la imprudència temerària consisteix en ometre la diligència més elemental i primària, aquella que és exigible a la persona menys curosa, que dona lloc a incórrer en imprevisions del que era fàcilment assequible i vulgar de preveure i a la vegada exigible a tota persona que assumeix un comès que pot causar un dany a la vida, integritat física o béns dels demés (Tribunal de Corts sentència 5 de febrer de 1990, causa núm. 73-ED/82), i suposa l'eliminació de l'atenció més absoluta, l'oblit de la cura més elemental o rudimentària exigida per la vida de relació (Tribunal de Corts sentència 10 d'abril de 1989), de manera que no es preveu el que era fàcilment previsible i evitable".

La diferència fonamental entre la imprudència greu, també anomenada temerària, y la imprudència lleu, anomenada també imprudència simple o *culpa lata*, ha de raure en el grau de descuit o d'omissió d'atenció per part de l'autor dels fets, i així, s'apreciarà

imprudència greu quan s'incorri en la ommissió de les precaucions més elementals o rudimentàries, infringint de una manera total el deure objectiu de tenir cura i ometent, també de manera total, la diligència deguda en atenció a les circumstàncies, de tal manera que hom actua de manera absolutament descuidada sense preveure el que era fàcilment previsible i evitable. Per contra, la imprudència s'haurà de considerar lleu quan no es prenen totes les precaucions que haurien evitat causar el resultat, podent-les prendre en tant que previsibles.

En el cas d'autes, la conducta imprudent atribuïda a l'acusat Sr. Francesc Xavier F.C. ha de ser qualificada de lleu, perquè s'integrà exclusivament, a manca d'altra prova, de una lleugera desatenció en una retenció del trànsit que du a que amb la part davantera del seu vehicle colpegi la part del darrera del vehicle que el precedia.

I, qualificada la imprudència de lleu, els fets objecte de les presents actuacions han de ser considerats com a constitutius de la contravenció penal de lesions per imprudència lleu de l'article 477 del nou Codi Penal i, en conseqüència, l'aplicació de la causa d'extinció de la responsabilitat criminal de la prescripció que ha fet el Tribunal de Corts, en virtut de l'article 7.1 del mateix Codi, és absolutament conforme a dret.

II.-CONSIDERANT: que per tot el que s'ha exposat, procedeix la confirmació íntegra de la sentència apel·lada.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de l'Acusació particular constituïda pel Sr. Marc F.G. contra la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 12 de maig del 2006 en la causa TC-204-3/04.

2.- Confirmar íntegrament dita sentència.

3- Condemnar al recurrent al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.